

Dele; men jeg skal tillade mig at paavise, at det maa erkjendes, at ingen af disse Forudsætninger slaar til.

Er der Noget, som let og utvivlsomt kan paavises som vitteligt, saa er det netop det, at man idelig og idelig er kommen tilbage til de Mangler, som hæfte ved Sportellovgivningen af 1814. Hvor langt man maa gaae tilbage for at finde de første Spor i den Retning, skal jeg ikke omtale; det har jeg ikke undersøgt, og det kan ogsaa være temmelig ligegyldigt; thi det ligger ligefrem for, at der nu næsten er hængaet en Mennefsaalder, i hvilken man idelig og idelig er kommen tilbage til alt det Uheldige i dette Forhold. Allerede i den gamle Stændertid, i 1842 og 1846, er dette Spørgsmaal blevet reist med megen Styrke, og senere, i Rigsdagen, er man saa at sige aarlig vendt tilbage dertil. Jeg skal nævne enkelte Tilfælde, hvor man er kommen tilbage dertil, for at vise, at der virkelig i saa Henseende gives en sammenhængende historisk Traad. Allerede i 1850 blev ved Finanslovens Behandling Dpmærksomheden henvendt paa Sportellovgivningens uheldige Sider. I 1855 blev der i Landsthinget stillet en Forespørgsel om dette Forhold, og man dvælede der væsentlig ved den Side af Sportellovgivningen, som man ogsaa senere altid har trukket frem, nemlig Skiftegebyrene. Allerede i disse Aar finder man, at alle de, der have udtalt sig om vort Sportelvæsen, have indrømmet, at man trængte til en Forandring paa dette Omraade, og selv den vedkommende Minister udtalte, at han fuldstændigt sluttede sig til, hvad der i saa Henseende var fremkommet, men at han dog tillige meente, at det kunde ikke gaae an at røre ved en enkelt Side af Sportellovgivningen, men at man maatte tage den hele Lovgivning for, og denne Indvending gjøres ogsaa gjældende ved forskjellige senere Forhandlinger. Jeg skal fremdeles henlede Dpmærksomheden paa, at i 1861 blev her i Folkethinget Sportellovgivningen bragt paa Dmtale af den Mand, som baade i dette Aar og overhovedet i flere Aar var Ordfører for Finansudvalget her i Thinget. Han reiste og fremkaldte en Diskussion om, hvor uheldig Sportellovgivningen

var i mange Henseender, og ogsaa dengang finde vi det uden egentlig Indvending indrømmet fra alle Sider — ogsaa fra Ministerens — at der her forelaa et uheldigt Forhold, som burde omordnes; men man kom atter tilbage paa, at det var et vanskeligt Forhold, som trængte til en gennemgribende Ordning, og et Forhold, som man ikke let kunde komme til at ordne tilfredsstillende, før man var kommen ind paa en Omordning af et andet Forhold, som ligeledes idelig og idelig vender tilbage som en Hindring, nemlig en Omordning af de juridiske Embedsmænds Lønningforhold til en fast Gagering. Efter 1861 kom vi imidlertid ind i politiske Situationer, hvor Repræsentationens Tanker væsentlig bleve henledte i andre Retninger, hvor de udenrigske Forhold og senere den store Grundlovskamp maatte føre Dpmærksomheden bort fra den forholdsvis mindre vigtige Skattesag; men i 1866 see vi igjen, at der fra Finansudvalget her i Thinget bliver stillet en Forespørgsel til Finansministeren om at tage sig af Sagen. Finansministeren viste sig imidlertid ikke meget imødekommende. Han henviste til Justitsministeren, og hvad gjorde man da? Måret efter, i 1867, henvendte man sig her i Thinget i en Forespørgsel til Justitsministeren, idet man fulgte den Antydning, der som herovt var givet af Regjeringen. Men da Forespørgselen blev stillet her i Thinget, kom Justitsministeren frem med nogle af de gamle Indvendinger, hentede fra Embedsmændenes Stilling, og forøvrigt henviste han til, at Sagen egentlig ikke vedkom ham, men vedkom Finansministeren, og Finansministeren kunde man ikke henvende sig til; thi han var ikke engang tilstede i Mødet. Saaledes stod man altsaa uagtet de Bestræbelser, man havde gjort, saa at sige magtesløs; henvendte man sig til Finansministeren, saa sagde han: „Det vedkommer Justitsministeren“, og henvendte man sig til Justitsministeren, saa sagde denne: „Nei, det vedkommer Finansministeren“, og — Finansministeren var ikke tilstede, og man kunde ikke faae fat paa ham. Derfor besluttede endeel Folkethingsmænd i forrige Samling at indbringe et Forslag til Beslutning om denne Sag, et Forslag, som var ligely-